

Calladeta no ets més maca

Núria Prieto

"L'Alba va apartar el dibuix i va començar a escriure: «Havia deixat que abusés de mi sexualment. Havia deixat que em vigilés. Havia deixat que m'infravalorés intel·lectualment. Havia intentat evitar que ell s'autolesionés. Quan s'enfadava amb mi, es donava cops contra la paret; no era jo qui l'agredia. Havia deixat que m'anul·lés com a persona. Havia estat separada de la meva família i dels meus amics.» —I va ser llavors quan vas decidir deixar-lo?"

El nen que volia matar

Lolita Bosch

«Em dic Max, tinc catorze anys i tinc molta més por que els altres nens. Perquè a vegades em passen pel cap unes coses molt estranyes que no sé què són, d'on vénen ni per a què serveixen. Si es que serveixen per a alguna cosa. I aleshores tinc la sensació que els altres s'adonen que jo no sóc com ells i que per això em tenen por.»

Desconeguts

David Lozano

Dues vides que es creuen de matinada a través de les xarxes. Dos joves que es lliuren a un joc misteriós: compartir somnis, il·lusions i pors, però no la seva identitat. Aviat donaran el pas següent: una cita a cegues. No obstant, trobar-se amb un desconegut sempre comporta riscos. Perquè tothom amaga secrets Un cadàver. El cos d'un noi, desfigurat per la violència de la caiguda. Una vida jove arruïnada per sempre, una mort que suscita més preguntes que respostes.

No em ratllis

Flavia Company

Què faries si se t'enganxessin els llençols i no te'ls poguessis desenganxar? Creus que podries enfilar-te per les parets si estiguessis de molt bon humor? Quina mena de roba et posaries si haguessis nascut amb la flor al cul? Llegeix aquests microrelats i et faràs un tip de riure amb les peripècies dels alumnes de l'institut de Fanals, i amb les d'alguns altres personatges una mica estrafolaris, que et faran veure el món d'una manera diferent de l'habitual.

El secret del meu turbant

Nadia Ghulam

La mare xiscla mentre em treu amb mans frenètiques els trossos de guix i de ciment que m'han caigut al damunt. Els seus ulls plens de pànic busquen algun indicati de vida al meu cos de vuit anys. Acaba de caure una bomba a casa. I ella es llança a apagar amb el seu cos les flames que encenen el meu, amb una abraçada en què em vol tornar a donar la vida. Ignora que ella també s'està cremant, ignora que és una dona feixuga i poc àgil, ignora el fum i la runa i em treu a braços, i en pocs segons, del que podia haver estat la meva tomba.

